

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XLVII.

Vydána dne 22. dubna 1920.

Obsah: (Čís. 247.—251.) 247. Zákon, kterým se doplňuje zákon ze dne 27. května 1919, č. 318 Sb. z. a n., o zajištění půdy drobným pachtýřům. — 248. Zákon, jímž se pozměňují některá ustanovení zákonův o ubytování vojska. — 249. Zákon, kterým se mění dosavadní zákonná ustanovení o kolku směnečném. — 250. Zákon, jímž se doplňují zákonná ustanovení o dani z důchodu. — 251. Zákon, kterým opravují se chyby v zákoně ze dne 12. února 1920, č. 118 Sb. z. a n., o hospodaření na zabraném majetku pozemkovém.

Čís. 247.

Zákon ze dne 6. dubna 1920,

kterým se doplňuje zákon ze dne 27. května 1919, č. 318 Sb. z. a n., o zajištění půdy drobným pachtýřům.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. 1.

Do zákona ze dne 27. května 1919, č. 318 Sb. z. a n., o zajištění půdy drobným pachtýřům, vsuňuje se jako § 30 a) toto ustanovení:

Na Slovensku vztahuje se tento zákon i na pozemky uvedené v §§ 1 a 3 uh. zák. čl. XXV. z roku 1896, nehledíc k tomu, zda jsou státem zabrány čili nic a zda poměr želiarský vznikl teprve po 1. lednu 1848 anebo po tomto dnu byl smlouvou změněn v dočasný nebo vypověditelný poměr služební, námezdní nebo pachtovní.

Vlastníku takového pozemku, pokud se jedná o majetek státem zabraný nebo majetek státní, přísluší jen $\frac{1}{8}$ náhrady, jinak jen polovice náhrady, stanovené podle §u 8 tohoto zákona. Prokáže-li vlastník, že by podle §§ 3 až 8 uh. zák. čl. XXV. z roku 1896 příslušela náhrada vyšší, budiž mu přičtena tato vyšší náhrada, nikdy však více než plná náhrada vyměřovaná podle §u 8 tohoto zákona.

Ohlásí-li však želiar včas (§§ 12 a 14) své požadovací právo, budiž postupováno podle tohoto zákona.

Ustanovením tohoto paragrafu zůstává uh. zák. čl. XXV. z roku 1896 nedotčen.

Čl. 2.

Pro Slovensko stanoví se ku provedení zákona ze dne 27. května 1919, č. 318 Sb. z. a n., tyto nové lhůty:

1. ku přihlášce pachtýřů podle § 12 do 30. září 1920,

2. k vyjádření vlastníka nebo jeho správy o přihláškách, podaných podle čl. 1 (§ 15, odst. 2), do dne 1. prosince 1920.

Přihlášek řádně podaných do 28. září 1919 se toto prodloužení netýká.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením určila lhůty ku provedení tohoto zákona v územích, na něž podle mírových smluv rozšířena byla nebo bude svrchovanost Československé republiky.

Čl. 3.

Tento zákon působí ode dne, kdy bude vyhlášen; provéstí jej ukládá se veškerým ministrům.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Somtág v. r.,

jako ministr financí a jako správce ministerstva pro zásobování lidu.

Habrman v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Winter v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Veselý v. r.,

jako ministr spravedlnosti a v zastoupení nepřítomného ministra železnic.

Dr. Beneš v. r.

Prášek v. r.

Staněk v. r.

Hampl v. r.

Dr. Hodža v. r.,

jako ministr pro sjednocení zákonodárství a organizace správy v Československé republice a v zastoupení nepřítomného ministra veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.